

imellem, hvilken Klassifikation der efter de lokale Forhold vilde være den rigtige, men ogsaa, i hvilket Omfang man vilde bruge den Klassifikation, som man valgte. Mod Klassifikationen efter Assurancesummerne kan man derhos gjøre flere Indvendinger, og jeg skal navnlig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er Tilfældet, at netop de Eiendomme, som have en heldigere Beliggenhed, have en Salgsværbi, der er høiere end deres Assuranceværbi; jeg troer tværtimod, at det ofte er Tilfældet, at der paa de heldigere beliggende Grunde er opført for store og luxuriøse Bygninger, hvilke Eiendomme ved Salg ikke ville kunne udbringes til Assurancesummen, og naar man derfor ved Beskatningen vil gaae efter deres Assurancefum, vil man derved komme til at lægge en for høi Afgift paa dem.

Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til den af Lovudkastets Paragrafer, der angaaer Skylbsætningen af de egentlige Kjøbstadgrunde. Det er allerede af foregaaende ærede Talere bemærket, at Kjøbstæderne paa mange Steder have udvidet sig ud over den egentlige grundtærtpligtige Grund og have indtaget under sig Jord, der hører til Alger og Engs Matrifulen. Jeg mener, at det vil være nødvendigt at foretage en Omregulering af Skylbsætningen af den saaledes under Byen indbragne Alger- og Engsjord; thi hvis man ikke gjør det, vil der opstaae en Ulighed mellem de forskjellige Dele af Byen; i den ene Deel af Byen, nemlig den, som staaer paa den hidtidige grundtærtpligtige Grund, ville alle Arealer, der ere bebyggede eller indtagne til Gaardsrum eller Oplagsplads, være skylbsatte efter Taxten 24; i den anden Deel, nemlig den Deel, som staaer paa Jord matrifuleret til Alger og Engs Hartkorn, vil aldeles lignende Arealer være skylbsatte efter de ved Matrifuleringen brugte Taxter. Dette er en Ulighed, som bør hæves, og den vil kunne hæves uden Vanskelighed, idet Kommunalbestyrelserne kunde afgjøre, hvorlangt den egentlige By maa antages at have udvidet sig. Indenfor denne Grændse skulde da al Grund og Jord matrifuleres efter de i Lovudkastets § 5 givne Regler, og hvad angaaer det gamle Alger og Engs Hartkorn, som allerede hviler

paa Jorden, kunde dette komme til Afgang i det nye Hartkorn, hvori Jordparcellerne bleve satte.

Thune: Jeg skal tillade mig at holde mig til de ærede Talere, der havde Ordet førend den sidste ærede Taler, med Hensyn til Fixering af Summerne; jeg troer med dem, at det ikke er rigtigt at fixere Summerne; jeg har hørt den høitærede Indenrigsministers Foredrag, men jeg er derved ikke bleven overbevist, thi det forekommer mig, at der er et Moment, som ikke maa lades ganske ude af Betragtning, og det er Pengenes høist foranderlige Værbi. I det Dieblit, vi fixere Summen, saa vil, hvad der ogsaa er blevet paaviist af foregaaende Talere, Skatten, hvis en By skulde være i en særdeles Tilbagegang, blive større, end hvad Grundene bør være, og derved falde tungt paa Skatteyderne; saaer derimod Byen en større Opkomst, saa bliver den Skat, der falder paa de faste Eiendomme, en aldeles forsvindende Størrelse; naar man derimod fastsætter en vis Kvotadeel, som de faste Eiendomme skulle svare i Skat, og denne Kvotadeel sætter jeg efter Loven til mindst $\frac{1}{6}$ af Alt, hvad Kommunen bør svare, saa antager jeg, at de faste Eiendomme til enhver Tid hde en passende Skat. Nu er det vel ganske rigtigt, hvad den ærede Indenrigsminister har bemærket, at man ikke saaer den Fasthed, som naar man fixerer Skatten med et vist Pengebøls, men jeg troer dog, at det, man taber derved, vil man vinde igjen ved den Udstrækning i Tid, som Lovens Brugbarhed saaer. I det Dieblit, man fastsætter en Kvotadeel istedetfor en fast Afgift, vil den kunne bruges til alle Tider og til enhver Tid være anvendelig. Den fast ansatte Pengeafgift kan vel passe for Dieblittet, men vil i Løbet af 30—40 Aar, efterat Forholdene have forandret sig, ikke passe længere efter de da tilstedeværende Forhold; dertil kan svares, „at saa maae vore Efterkommere selv sørge for at give sig Love, som passe for dem“. Eftersom dette nu ikke kan være til stor Skade, kan jeg, gaaende ud fra dette Standpunkt, nok slutte mig til den ærede Indenrigsministers Opsættelse, men jeg kan ikke nægte, at i det Dieblit, vi gaae ind paa at fixere en fast Pengesum, forekom-